

Крук і Лис

Жан де Лафонтен

Крук — то великий злодій! Се кождий знає. Отже раз вкрав він кусень сира і усїв з ним на дереві. Заглянув його лис, занюхав смачний сир, підбіг під дерево і так став до него говорити:

— Добри-день тобі, пане круче! Який же ти гарний! Як ти мені подобаєш ся! А если твій голос відповідає твоїм перам, то ти є хиба чудом між іншими птицями, які в сїм лісі перебувають.

На сї слова крук мало не вискочив зі шкіри з великої радости. Він хотів попишати ся своїм гарним співом і відчинив клюв. В тій самій хвили опустив своє крадене добро на землю. Лис вхопив сеи час сир, зїв його зі смаком, аж облизав ся, а відтак сказав до крука:

— Мій любий пане! Навчи ся тепер, що кождий підхлібник жие коштом сего, хто його слухає. За сю науку заплатив ти тепер своїм сиром.

Крук страшно змішав ся, коли почув таку насмїшку лиса. Він був би з сорому і з досади навіть почервонів, коли би з роду не був чорним. Зате запряг собі, що вже більше не дасть ся обдурити підхлібникам.

** (Текст байки подається за оригіналом, зі збереженням авторського стилю)*

Переклад Любомира Селянського